

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपेषु द्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ५३ ॥ सलिल

मंत्रेणैतेनाभिवंदेतयो वै विमुच्यते पापकृतेन कर्मणा ॥ लोकानवाप्नोति पुरंदरस्य गवां फलं चंद्रमसो द्युतिं च ॥ ४० ॥ एतं हि मंत्रं त्रिदशाभिजुष्टं पठेत यः पर्वसु गो
ष्ठमध्ये ॥ न तस्य पापं न भयं न शोकः सहस्रनेत्रस्य च याति लोकं ॥ ४१ ॥ भीष्म उवाच अथ सप्त महाभागा ऋषयो लोकविश्रुताः ॥ वसिष्ठ प्रमुखाः सर्वे ब्र
ह्माणं पद्मसंभवं ॥ ४२ ॥ प्रदक्षिणमभिक्रम्य सर्वे प्रांजलयः स्थिताः ॥ उवाच वचनं तेषां वसिष्ठो ब्रह्मवित्तमः ॥ ४३ ॥ सर्वप्राणिहितं प्रश्नं ब्रह्मक्षत्रे विशेषतः ॥
द्रव्यहीनाः कथं मर्त्याद रिद्राः साधुवर्तिनः ॥ ४४ ॥ प्राप्नुवंतीह यज्ञस्य फलं केन च कर्मणा ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषां ब्रह्मा वचनमब्रवीत् ॥ ४५ ॥ ब्रह्मोवाच
अहो प्रश्नो महाभागा गूढार्थः परमः शुभः ॥ सूक्ष्मः श्रेयांश्च मर्त्यानां भवद्भिः समुदाहृतः ॥ ४६ ॥ श्रूयतां सर्वमाख्यास्ये निखिलेन तपोधनाः ॥ यथा यज्ञफलं म
र्त्या लभते नात्र संशयः ॥ ४७ ॥ पौषमासस्य शुक्ले वै यदा युज्येत रोहिणी ॥ तेन नक्षत्रयोगेन आकाशशयनो भवेत् ॥ ४८ ॥ एकवस्त्रः शुचिः स्नातः श्रद्धयानः स
माहितः ॥ सोमस्य रश्मयः पीत्वा महायज्ञफलं लभेत् ॥ ४९ ॥ एतद्वः परमं गुह्यं कथितं द्विजसत्तमाः ॥ यन्मां भवंतः पृच्छन्ति सूक्ष्मतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ ५० ॥ इति
श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे देवरहस्येषु द्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ५३ ॥ विभावसुरुवाच सलिलस्यांज
लिं पूर्णमक्षताश्च घृतोत्तराः ॥ सोमस्योत्तिष्ठमानस्य तज्जलं चाक्षतांश्च तान् ॥ १ ॥ स्थितो ह्यभिमुखो मर्त्यः पौर्णमास्यां बलिं हरेत् ॥ अग्निकार्यं कृतं तेन दुताश्वा
स्याग्नयस्त्रयः ॥ २ ॥ वनस्पतिं च यो हन्यादमावास्यामबुद्धिमान् ॥ अपित्येकेन पत्रेण लिप्यते ब्रह्महत्यया ॥ ३ ॥ दंतकाष्ठं तु यः खादेदमावास्यामबुद्धिमान् ॥ हिं
सितश्चंद्रमास्तेन पितरश्चोद्विजंति च ॥ ४ ॥ हव्यं न तस्य देवाश्च प्रतिगृह्णन्ति पर्वसु ॥ कुप्यन्ते पितरश्चास्य कुलेवंशोऽस्य हीयते ॥ ५ ॥ श्रीरुवाच प्रकीर्णभा
जनं यत्र भिन्नभांडमथासनं ॥ योषितश्चैव हन्यन्ते कश्मलोपहते गृहे ॥ ६ ॥ देवताः पितरश्चैव उत्सवे पर्वणीषु वा ॥ निराशाः प्रतिगच्छन्ति कश्मलोपहताद्गृहात् ॥
॥ ७ ॥ अंगिरा उवाच यस्तु संवत्सरं पूर्णं दद्याद्दीपं करंजके ॥ सुवर्चलामूलहस्तः प्रजातस्य विवर्धते ॥ ८ ॥

स्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ करंजसुवर्चले दक्षवह्निविशेषौ ॥ ८ ॥